

1895-01-09

SENDER

Niels Skovgaard

RECIPIENT

Wilhelmine Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Grækenland

Mentioned people:
Elise Konstantin-Hansen
Elise Skovgaard
Ingeborg Skovgaard
Niels Skovgaard
Wilhelmine Skovgaard

Archive:
Mappe 21 nr. 14

TRANSCRIPTION

Mappe 21

Brev nr. 14 og 14 a

Odos [græsk]

9. januar 1895

Kære Fæster

Det er så svært at få tiden til at slå til, og når jeg fortæller Dig, at jeg knap er begyndt at arbejde en smule og kun en eneste gang har været i det dejlige museum på Akropolis, så kan Du måske forstå, hvorfor jeg så længe ikke har skrevet til Dig. Vi har været optaget af at sætte bo, det skal der virkelig tid til, men nu er vi da også så vidt, at vi for første gang skal have gæster. Det er kaptajn Rahbek og frue, som vi venter i aften. Han har været meget hjælpsom mod os, og hun har for resten også rendt byen med os og købt køkkensager. Den anden danske, som her er, nemlig kaptajn Liesberg hjælper os for resten også godt, og vi kan i grunden bedst lide ham og hans kone, der er rigtig rart hos dem, vi var der i aftes. Vores lejlighed ligger i udkanten af byen og noget til vejrs, her er frit og solrigt og sundt. Vi har en stue, som jeg skal male i, men som tillige må tjene som dagligstue, da vi ikke har møbler nok til hele vor store lejlighed. I den findes et bord, to bukke med et par vinduesskodder på, hvilket skal forestille et arbejdsbord, et staffeli, en kuffert som tjener som sofa, når vi har fremmede (den får et højrødt tæppe over sig) samt et staffeli, og når der ikke er brug for stolene andre steder, så to, tre af disse. På væggene hænger mit gamle billede fra Megara (med dansen) og udenfor er der en lille

-2-

altan med udsigt til bjergene Lykabettos og Hymettos. Lige over for er et hospital med en have. Værelse no. 2 er der ikke meget at sige om, der findes i det kun en blindramme og noget hø i en krog. Det venter på Joakim. Derefter kommer sovekammeret. Det har en uvurderlig herlighed, nemlig et skab i væggen, hvor vores klæder hænger, dernæst to herlige feltsejle, som vi skal have med hjem, der er af jern, som udspænder et lærred, når de slås op, og så har vi foret dem med hø og lavet hovedpuder med hø i, og på dem ligger mageløse tæpper. Tykke og bløde, hvide og røde og et sort. Disse er græske og uldne, men vi har også to italienske silketæpper; og så har vi desuden lånt et par tæpper af Liesberg. Desuden findes der en kuffert og i reglen en stol, som bruges som servantebord. Servantestellet er simpelt lertøj ligesom det meste af hvad som findes i køkkenet. Dette støder til sovekammeret og har også et dejligt vægskab

samt et bord, som vi spiser ved, og tre stole på de tider der ingen er i dagligstuen. Udenfor disse værelser er imod gården en smal balkon, (vi bor på 1 ste sal) og efter denne kommer et fladt tag, som jeg skal bruge til at male på, når jeg skal male figurer i fri luft. Bag dette kommer frk. Konst. Hansens værelse i en særskilt bygning. Fra balkonen kan vi til en side kigge til havet og Ægina og Pelepones.

-3-

Rahbeks kom ikke, men i går aftes hjalp Liesberg os at spise en appelsinfromage, som var lave til Rahbeks; han blev alts den første gæst i Ingeborgs og mit hjem. I mandags var vi alle tre i Megara og blev modtaget med stor hjertelighed af mine gamle værtsfolk. Da vi nærmede os huset, så jeg den gamle kone stå på gaden i samtale med andre koner og gik hen til hende, men hun kendte mig ikke straks, først da jeg nævnede hendes navn opdagede hun hvem jeg var og slog ud med hænderne og snakkede og strålede over hele ansigtet og fik meget travlt med at føre os til huset og vise os det og de andre beboere, som var en del flere end sidst. Den ældste søn, som var gift og havde et barn, da jeg var der sidst, havde nu tre og den næstældste var blevet gift og havde et barn, derimod var den yngste søn kommet ud af huset. Elpida (håbet) den lille pige som sidst var temmelig nyfødt, var blevet så nydelig og sød, så det var en ren fornøjelse. Vi blev trakteret med frugt og vin og raki (en slags snaps med harpiks i) og samtalen gik ustandseligt om end alt andet end flydende. Ingeborg er nu langt forbi mig udi kundskaber i det Græske sprog.

-4-

Hun bliver også mere øvet i det end jeg gjør, fordi hun daglig taler med den kone som hjælper hende om morgenen, og så har hun meget mere talang. Foruden os bor der kun værtens i huset, og det er folk som holder deres hus og gård rent og pænt, men ellers tarvelige folk. De har en vinstue i kælderen.

Dansen gik på det herligste i Megara forleden, men det var kedeligt at jeg ikke kom der dagen i forvejen (græsk juledag) for da har de også nok danset, men jeg havde en dårlig mave. Det kniber i det hele lidt at få alt indrettet, som maven vil det, men efterhånden kommer det vel, ligesom også huset bliver mere og mere fuldkommen. I går kom der tre tæpper til, som Liesberg havde lånt på en kaserne, og vi venter et gammelt bord, som han har lovet os. I Elises værelse er fundet en væggel..., men det er også den eneste og de andre stuer har stået ubeboede og er nymalede, og ser meget uskyldige ud, men det er jo ikke til at stole på, når det bliver

varmere i vejret. Det er et frygteligt uroligt vejr vi har, sommetider regner det, så gaderne er stride elve og sommetider skinner solen så varmt og dejligt, at vi går uden overtøj. Hidtil har denne vinter været mildere end den forrige jeg var her, men også meget, meget vådere. Hils nu Onkel meget fra os begge og de andre, når Du ser dem, og lev vel kære Faster. Ingeborg beder hilse Dig meget.

Din brodersøn

Niels Skovgaard

ΟΔΩΣ ΑΡΗΣΤΟΜΕΝΩΥ ΑΘΗΝΑΙ

9 Januar 1895.

SKOVGAARD-MUSEET

Mod. 2. Nr. 1895

Kære Fæster!

Det er så værdt at få tiden til at gå til, når
jeg fortæller Dig, at jeg knap er begyndt at arbejde
en eneste og kun en eneste gang har været i det
dejlige museum på Akropolis, så kan Du måske
forstå hvorfor jeg så længe ikke har skrevet til
Dig. Vi har været optaget af at sætte os, det
skal der virkelig tid til, men nu er vi da også
så vidt, at vi for første gang skal have gæster.
Det er kaptajn Rahbek og fru som vi ventede i aften.
Han har været meget hjælpsom mod os, og hun
har forresten også rullet i byen ved os og købt
køkkenudrustning. Den anden danske som her er,
nemlig kaptajn Liesberg hjælper os forresten
også godt, og vi kan i grunden bedst lide ham
og hans kone, der er rigtig rart hos dem; vi
var der i aften. Vores lejlighed ligger i ud-
kanten af byen og noget ude i, her er frit og
solrigt og sundt. Vi har en stue som jeg
skal male i, men som ellers må tjene som
dødsstue, da vi ikke har møbler nok til
helt vor store lejlighed. I den findes et bord,
to bænke med et par vindueskorder, hvilket
skal forestille et arbejdsbord, et staffeli, en
kuffert som tjener som sofa når vi har
forretnings (den får et højrødt tæppe over sig)
samt et staffeli og står der ikke er brug
for stolene andre steder, så to, tre af dem.
På væggen hænger mit gamle billede fra
Muzara (med dansen i og udenfor er en lille

altan med udsigt til bjergene Lykabittos og
Hymettos. Ligeoverfor er et hospital med en have.
Værelse No 2 er det ikke meget at sige om, der
findes i det kun en blindekammer og meget høi
i en krog. Det venter på Joakim. Derfter
kommer sovekammeret. Det har en uvrerdes-
lig herlighed, nemlig et skab i væggen, hvor
vores klæder hænger; dernæst to herlige felttæpper
som vi skal have med ligesom, de er af jern,
som udspander et lærred når de slås op, og
så har vi forrest dem ud med høi og lavt hoved-
puder med høi, og på dem ligger mageløse
Tæpper, Tykke og bløde, hvide og røde og et
sort, Disse er grønt og ulden men vi har
også to italienske silketæpper; og så har vi ^{desuden}
længst et par Tæpper af Lierberg. Desuden
findes der en kuffert og i regelen en stol
som bruges som servantebord. Servantestillet
er simpelt lertøj ligesom det meste af hvad
som findes i Køkkenet. Dette støder til
sovekammeret og har også et dejligt vægskab
samt et bord som vi spiser ved, og tre
stole på de tider der ingen er i dagligstuen.
Udenfor disse værelser er imod gården en
smal balkon, (vi bor på 1te sal) og efter
denne kommer et fladt Tag, som jeg skal
bruge til at male på, når jeg skal male
efter figurer i fri luft. Og dette kommer
fr. Høns. Hansens værelse i en særskilt byg-
ning. Fra balkonen kan vi til en side
kikke til havet og Algina og Teleponos.

Den 11^e) ~~Th~~ Rabbeke kom ikke, men igår
aftes hjalp Lissberg os at spise en applesinpro-
mag, som var lavet til Rabbeke; han blev
altså den første gæst: Ingeborgs og mit
hjem.

T mandags var vi alle tre
i Megara og blev modtaget med stor
hjertelighed af mine gamle værtsfolk.

Da vi nærmede os huset, så jeg den gamle
kom stå på gaden: samtale med andre
koner, og gik hen til hende, men hun
kendte mig ikke straks, først da jeg
nævnte hendes navn opdagede hun hvem
jeg var og slog ud med hænderne og smaltte
og strålede over hele ansigt og fik meget
travlt med at føre os til huset og vise
os det og de andre beboere, som var en
del flere end sidst. Den ældste søn som
var gift og havde et barn da jeg var der
sidst, havde nu tre og den næstældste
var bleven gift og havde et barn, derimod
var den yngste søn kommet ud af huset.

Elvida (habet) den lille pige som sidst
var temmelig nyfødt, var bleven så syg og
død, så det var en rim forvildelse.

Vi blev trakteret med frugt og vin og raki
(en slags snaps med karpis) og samtalen
gik ustandseligt om end alt andet end
flydende. Ingeborg er nu langt forbi
mig udi kundskaber i det Græske sprog.

Åben blive også mere øret i det end jeg gjør,
fordi kun daglig Taler med den Kone som
og ^{og som har kun meget mere Talang} hjælper hende om morgenen. Foruden os
bor der kun vortens i huset og det er folk
som holder deres hus og gård rent og pænt,
men er ellers Tørvelige folk. De har en vin-
stue i Kælderen.

Dansen gik på det ~~bedst~~ herligste. Megen
forleden, men det var kedeligt, at jeg ikke
kom der dagen i forvejen (gratis juledag) for
da har de også nok danset, men jeg havde
en dårlig mave. Det skraber i det hele
lidt, at få alt indrettet som maven vil det,
men efterhånden kommer det vel, ligesom
også huset bliver mere og mere fulkomment.
I år kom der tre Tapper til, som Liesberg
havde lånt på en Kasse, og vi ventede et
gammelt bord som han har lovet os.

I Eliens værelse er fundet et væggel.
men det er også den eneste og de andre stuer
har stået ubebudne og er nymalede, og ser meget
uskyldige ud, men det er jo ikke til at stole
på, når det bliver varmere i vejret. Det
er et frygtelig uroligt vejr vi har, somnathids
regner det, så Gaderne er stroede alve og
sommethids skinner solen så varmt og dybt,
at vi går uden overtøj. Hidtil har denne
vinter været mildere end den forrige jeg var her,
men også meget meget vådere.

Hils nu Onkel meget fra os begge og de andre
når du ser dem, og lav vel Kære Fæster.
Ingeborg beder hilsne Dig meget.

Din broder søn Niels Skovgaard.